

1.9.2005

§ 431

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

**LAUSUNTO VALTUUTETTU MATTI TAINAN TOIVOMUSPONNESTA,
JOKA KOSKEE PÄÄULOSMENOVÄYLIEN MELUSUOJAUSRAKEN-
TEIDEN TOTEUTUKSEN KIIREHTIMISTÄ**

HKR 2004-296

Pääulosmenoväylät ja kehäväylät ovat Itäväylän alkuosaa Sörnäinen - Itäkeskus lukuunottamatta yleisiä teitä, joiden tienpidosta vastaa Tiehallinnon Uudenmaan tiepiiri. Näiden väylien meluntorjuntaa on rakennettu 1970-luvulta alkaen vaihteittain väylien eri kehittämishankkeiden yhteydessä. Parhaiten meluntorjunta on hoidettu Länsiväylällä, Tuusulanväylällä ja kehäväylillä. Suurimmat puutteet siinä on Hämeenlinnanväylällä ja Itäväylällä. Tilanne on epätydyttävä myös Turunväylällä (Munkkiniemi - Munkkivuori), Vihdintiellä ja Lahdenväylällä.

Ulosmeno- ja kehäväylien varrella asuu noin 55 000 asukasta, jotka altistuvat valtioneuvoston asettaman ohjearvon 55 desibeliä ylittävälle melulle. Meluntorjuntatoimenpiteistä huolimatta altistujien määrän enustetaan vielä nousevan liikennemäärien kasvun ja maankäytön tiivistymisen myötä.

Ulosmeno- ja kehäväylien meluntorjuntaa on kehitetty sekä yhteistyössä Tiehallinnon ja kaupungin kesken että yksinomaan kaupungin toimenpitein. Yhteishankkeet ovat olleet osa kyseisten väylien muuta parantamista, jonka yhteydessä on rakennettu myös melusteitä, esimerkkinä Tuusulanväylän sekä Kehä I:n ja Kehä III:n parantaminen. Niiden kustannuksista kaupunki on maksanut kohteesta kulloinkin sovittun mukaisesti 25 - 50 %. Yksinomaan kaupungin toimesta melusteitä on rakennettu yleisten teiden varteen alueilla, joissa kaupungin uusi maankäyttö on sitä edellyttänyt, esimerkkinä Lahdenväylän meluntorjunta Viikki - Latokartanon kohdalla.

Kokonaisuutena kaupunki on osallistunut ja jatkossakin varautunut osallistumaan yleisten teiden melusteiden suunnittelun ja rakentamisen kustannuksiin omalla osuudellaan. Kaupungin kaavoitustoiminnasta johtuen paine pelkästään kaupungin kustannuksella tapahtuvaan

1.9.2005

§ 431

meluntorjuntaan on viime vuosina kasvanut, esimerkkinä Viikinmäen ja Alppikylän alueet, Lahdenväylän ja Fallpakan alue Itäväylän varressa.

Helsingin yhteistoiminta Tiehallinnon kanssa meluntorjunnan kehittämiseksi on säännöllistä ja aktiivista. Sitä tehdään sekä Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnan puitteissa että suoraan Uudenmaan tiepiirin ja kaupungin (kaupunkisuunnitteluvirasto ja rakennusvirasto) kesken.

Pääkaupunkiseudun pääteiden meluntorjuntaohjelma vuosille 2005 - 2025 valmistui keväällä 2005. Siinä on päivitetty edellinen, vuonna 2000 laadittu meluntorjuntaohjelma. Kokonaisuutena päivitetty ohjelma osoittaa, että edistyminen yhteishankkeissa on ollut hidasta.

Uudessa meluntorjuntaohjelmassa on priorisoitu pääkaupunkiseudun yleisten teiden meluntorjuntahankkeet vuoteen 2025 saakka. Vuosien 2005 - 2015 toteuttamisjaksolle on ajoitettu 12 Helsingin alueella sijaitsevaa meluestekohdetta. Näistä Hämeelinnanväylän meluesteet Kaarelassa ja Turunväylän meluesteet Munkkiniemessä ovat kiireellisyytensä ja hyvän suunnitteluvalmiutensa johdosta kiireellisimpien kohteiden joukossa.

Pääkaupunkiseudun liikennejärjestelysuunnitelman (PLJ 2002) toteutusta koskevassa valtion (liikenne- ja viestintäministeriö) ja pääkaupunkiseudun kuntien välisessä, vuonna 2003 allekirjoitetussa aiesopimuksessa on meluntorjuntaan esitetty käytettäväksi erillishankkeena 17 miljoonaa euroa vuoden 2007 jälkeen. Samoin infrahankkeiden toteutusta valmistellut ministerityöryhmä esitti vuonna 2004 valmistuneessa mietinnössään "Liikenneväyläpoliittisia linjauksia vuosille 2008 - 2013" pääkaupunkiseudun meluntorjunnan teemahankkeeseen yhteensä 20 miljoonaa euroa.

Uudenmaan tiepiirillä ei ole ollut käytössään erillisiä, meluntorjuntaan osoitettuja määrärahoja vuosiin, mikä on käytännössä jäädyttänyt kiireellistenkin meluestehankkeiden toteutuksen erillishankkeina. Edellä esitettyjen periaatelinjausten mukaisesti erillisiin meluesteisiin olisi valtiolla rahoitusta aikaisintaan vuonna 2008. Rahoitus kuitenkin varmistuu lopullisesti vuosittain valtion tulo- ja menoarviossa.

Kaupungin toimesta on kaikissa liikennejärjestelmän pitkän ja lyhyen tähtäyksen kehittämistä käsittelevissä yhteyksissä ja foorumeissa korostettu meluntorjunnan tärkeyttä Helsingin asumisviihtyvyyden kehittämisessä. Tiivistyvä maankäyttö pääulosmenoväylien ja kehäväylien varressa lisää osaltaan painetta meluntorjunnan tehostamiseen. Peri-

1.9.2005

§ 431

aatteessa asiassa vallitsee yhteisymmärrys Tiehallinnon Uudenmaan tiepiirin kanssa, joka on omissa toiminta- ja taloussuunnitelmissaan esittänyt toistuvasti rahoitusta pääväylien meluntorjuntaan.

Valtion liikenteestä saamat verotulot pääkaupunkiseudulla ovat moninkertaiset alueelle tehtyihin tieinvestointeihin verrattuna. Näin ollen sen tulisi ottaa nykyistä aktiivisempi rooli ja vastuu pääulosmenoteiden ja kehäväylien meluntorjunnasta. Kaupungin ja Tiehallinnon yhteistyössä tuleekin jatkossa panostaa siihen, että PLJ 2002:n toteutusta koskeva aiesopimus ja ministerityöryhmän liikenneväyläpoliittiset linjaukset pääkaupunkiseudun meluntorjunnan teemahankkeen osalta toteutuvat suunnitellulla tavalla. Samoin olevan tieverkon kehittämishankkeiden suunnittelussa ja toteutuksen valmistelussa kaupungin tulee kiinnittää erityistä huomiota siihen, että näissä vaiheittain toteutettavissa hankkeissa parannetaan meluntorjuntaa tasapainoisesti muiden, liikenteen sujuvuutta ja turvallisuutta edistävien toimenpiteiden rinnalla.

Lisätiedot:

Torvinen Osmo, toimistopäällikkö, puhelin 166 2617

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA

Matti Enroth
puheenjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Antti Rautiainen
sihteeri